

Forfatter: Sibbern, F. C.

Titel: Udrag fra Efterladte Breve af Gabrielis

Citation: Sibbern, F. C.: "Efterladte Breve af Gabrielis", i Sibbern, F. C.: *Efterladte Breve af Gabrielis*, udg. af Henrik Schovsbo , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, [Valby], Borgen, [1998], s. 33. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-sibbern01val-shoot-idm139907531082448/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Efterladte Breve af Gabrielis

Kun Livet vilde jeg beholde. At døe i denne Forfatning vilde være skrækkeligt. Nei endnu her maa der blive noget af mig; eller jeg gad slæbe denne Tilværelsens Byrde igjennem alle Lande og alle Aarhundreder indtil Herrens Gjenkomst.

Er det muligt, at det er kommet saavidt med mig, der begyndte med den saligste Ungdom, med den skønneste Vaar? Frisk flød Erkjendelsens Kilde for mig gennem Livet og jeg drak daglig af dens qvægende Vand. Og nu vanker jeg om i disse min Barndoms elskede Egne, og sønderriver mit Hjerte med Fortvivlelse, indtil dybt ind i Natten, og selv, naar jeg endelig mødig har lagt mig, vare ofte de indre Svingringer endnu længe ved.

Den 25de Octbr.

Gid det ungdommelige Menneske dog altid kunde beholde det, hvori det første Gang sætter sit Livs Realitet. Sandelig Ingen kan beregne, hvad den første Standsning i den indre Stræben, den første sig reisende Følelse af den egne Tilværelses Intethed, kan udøve for en ødelæggende Magt i et inderligen og fyrigen attraaende Væsen. At udvortes Ting og Forhold ere intet, allerede det lærer et barnligt Sind og Hjerte ikke uden Bitterhed at fornemme. Men at endog dets egen indre Fremadstræben til et selvbestemt Maal, til en fri og klar Nydelse af Livet paa sin egen Vus, at endog denne ikke er noget og maa forsages, dette er en frygtelig lamnende Fornemmelse.

Jeg har her i disse Dage truffet en sød Pige, hvis hele Udseende afspeiler mig min egen paa en Maade, hvorover jeg gyser. Endnu ganske ung, er hun allerede bleven truffen af en Skjæbne, der har sønderbrudt hendes Hjertes Fred i dets Inderste. Hun elskede af ganske Sjæl en ung, af alle afholdt Greve. Men efterat han for to Aar siden var ansat ved Legationen og bortreist, lunknedes efterhaanden hans Breve, indtil han tilsidst, for omtrent et Aar siden, tilskrev hende, at han ønskede, at kunne ansee deres Forbindelse for hævet. Hun fik dette Brev, just som hun var i Færd med at lægge sidste Haand paa det sidste af tolv Halstørklæder, hun meget nydeligen